

Úvod

Úvod

Náš společný život v mnoha oblastech žije na úkor svých dětí. Destrukce životního prostředí pokračuje, což se projevuje v problémech jako jsou ozónová díra, skleníkový efekt, jaderný odpad, vymírání živočišných i rostlinných druhů, ubývání úrodné půdy, ryb v mořích nebo změny dešťových pralesů. Je pravda, že příroda a lidstvo nejsou dnes ještě ohroženi jako celek, avšak jejich části ohroženy jsou. A právo budoucích generací strávit svůj život na ekologicky nedotčené a biologicky rozmanité planetě je ohroženo více než kdy předtím v celé historii lidstva.

Také nebývale rychle rostoucí národní dluhy jsou fenoménem, který negativně ovlivuje vyhlídky budoucích generací. Tyto efekty dnešní politiky porušují základní princip mezigenerační spravedlnosti: zanechat budoucím generacím takové podmínky, které jim umožní vytvářet si svůj život podle vlastních představ, a které zajistí, že budou mít přístup alespoň ke stejnému potenciálu možností, jaký máme my dnes. V souladu s mezigenerační spravedlností, Komise Brundtlandové definuje "trvale udržitelný rozvoj" jako "takový rozvoj, který umožní naplnění současných potřeb, aniž by tu bylo riziko, že budoucí generace nebudou moci stejně tak naplnit své". Hans Jonas, přední představitel futureetiky formuloval novou etiku zodpovědnosti již v roce 1979: "Chovej se tak, aby tvé kroky byly ve shodě se stálostí opravdového lidského života na Zemi". Motto SRzG spojuje tyto odlišné definice následovně: "Jednání dnešních lidí musí zanechat nastupujícím generacím tolik svobody, aby i ony byly schopné jednat."

Předání medaile Theodor-Heuss k SRzG